కవితా కౌముది

చిత్రాలు: రఘునాథ్ దెందుకూరి

చందురుడు- నేను

- వి. ఆర్. విద్యార్థి

చందురుడు, నేను
నా చిన్న నాటి నుండీ
మంచి స్నేహితులం

మరీ ముఖ్యంగా అరవైతొమ్మిదిలో
'ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్' చందురుని హత్తుకున్నప్పుడు
చెవిలో ఏమి చెప్పాడో ఏమోగానీ
ఆరోజు నుండీ నాకు మరీ 'జిగిరీ' అయ్యాడు చందురుడు!
ఇపుడు బహుశా
మా అంతటి ప్రాణస్నేహితులు
ఈ లోకంలోనే లేరేమో!

రాత్రికాగానే మేమిద్దరమూ కలిసి
'మార్నింగ్ వాక్' కి వెళతాము

చంద్రుడు నిండుగా ముస్తాబైన రోజు
మా తూర్పు వాకిట నిలుచుని
నన్నురమ్మని పిలుస్తుంటాడు

ఇక మేమిద్దరమూ కలిసి
సముద్రపు ఒడ్డున నడుస్తూ
అలల పుస్తకాన్ని సమీక్షిస్తుంటాము

ఎడారి ఇసుకలో చేరి
'కాల'పు శిలాజాల్ని తవ్వుతున్నాము

ఆసరాకోసం
ఒకరి చెయ్యి ఒకరం పట్టుకుని
కొండశిఖరాన్ని పాకుతూ
సృష్టి 'అంతరా'ల్ని లెక్కిస్తునాము

తిరిగి తిరిగి పడమటి తోటలోన చేరి
ఆనందపు హద్దులనదుకుంటున్నాము
అపుడపుడు చందురుడు
తన 'డైరీ'ని నాకిచ్చి చదవమంటాడు
నేను రాసిన ప్రేమగీతాన్ని వినిపించి
తప్పులుంటే దిద్దమంటాను

ఎప్పుడైనా చంద్రుడికి
'మూడ్స్'బాగోలేనప్పుడు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతాడు
ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా
నేను నా గదిలోనే ఉండిపోతున్నాను

అదిసరేగానీ,
చంద్రుడు తను 'అమృతవేది'నని
ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా?
నేను రుజాగ్రస్తుణ్ణవుతున్నానని
అతడికి మాత్రం తెలియదనా
అది మా ఇద్దరి మధ్య రహస్యము.

బజ్జో..నాన్నా..

- లక్కోజు గోవిందరాజు

బజ్జో నాన్నా బజ్జో
నీకు నేనున్నా.. (బజ్జో నాన్నా..)
అమ్మ ఒడిలో ఆడుకుని
నిదురించమ్మా
ఈ హాయి ఎన్నటికి రాదమ్మా
అందుకే నిదురలోనూ
నవ్వవమ్మా..
నవ్వవమ్మా (బజ్జో నాన్నా)
బాబు.. బంగారు వంటి మనసు
నీకు వున్నది
ఆమనసు ఎన్నటికి
చెదరనీయకు
నీలోని దేవుడిని
తరిమి వేయకూ..
తరిమి వేయకు (బజ్జో నాన్నా)

అన్నదాత

- సంజి శ్రీరామ్

ఆకలెరగదు సృష్టి అసలీ కష్టజీవే ఉండు వరకు
ఆ కలి శపియించెనేమో కూడు లేదీ కర్షకునకు
పుడమి తల్లికి పుట్టలేదో? ప్రేమ నీపై
చూపదో?
పడిన కష్టం పరులకే, పస్తు మాత్రం
మిగిలెనో?
సన్నగిల్లి, సొమ్మసిల్లి నీ చెమటనే

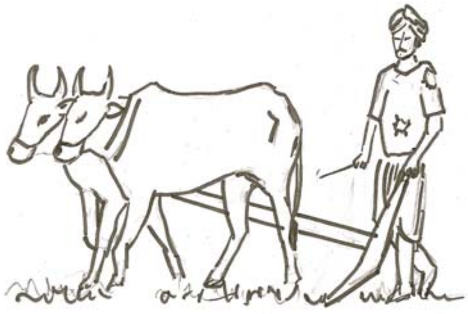

చిందిస్తివో?
మండుటెండన మట్టి తడిపి మెతుకునే పుట్టిస్తివో?
నలుగురాకలిని తీర్చ నాగలిని నువ్ చేపడితివో?
విధి జాలమో, విపరీతమో అదే గుండెపై శూలమో?
పోని ఈ కలి గాలినీ, నీ సేద తీర్చే సంజ్ఞని!!
నేల తల్లి మొరలు నల్ల మబ్బును కదిలించునులే!
ఉరిమి, మెరిసి మేఘమాల ఊరట కురిపించునులే!!
ఆకసము మొదలీ అవని వరకా వాన వంతెన వేయులే!
ఝూరా ఝూరా సిరి హరిత సరితై చేరి ఇలను వరించులే!!
శుభములే చేకూరులే, సుఖఘడియలే సిద్ధించులే!
రైతే రారాజను నినాదం దిగ్దిగంతముల మ్రోగులే!!

అందాలు

- ఝాన్సీ లక్ష్మి కొత్త

అలవోకగా మనసుకు హత్తుకునేదీ
ఆహ్లాదాన్ని పంచేదీ
మైమరిపించేదీ
ఎదలోయల్లో తారట్లాడేదీ
అదే అదే అందానికి ఆనవాలు

మనసులో మెదిలినా
భావంలో కదలినా
అపురూపమై నర్తించినా
మరో లోకాన్ని ఆవిష్కరించేదీ
అదే అదే అందానికి ఆనవాలు

చిరు కోపం

దరహాసం

తొలివలపు

మది కులుకు

అందాల అనుభూతులు

అరకు లోయ హరితాలో

అజంతా శిల్పాలో

విహంగయాన పంక్తులో

వియత్తలాన చుక్కలో

చిందిపడే అందాలకు ప్రతిరూపాలు

అలల మీది మిలమిలలు

చిగురాకుల గుసగుసలు

గడ్డి పోచల కిరీటాలు

కొమ్మలలో కిరణాల జాలు

నయనాలలో నాట్యమాడి

గుండెలలో గుభాళించి

చెరగని ముద్ర వేసి

చిరకాలం నిలిచిపోయే సుందర స్వప్నాలు

అందాల అనుభూతులు

ఆనందపు పరిదీప్తులు.

నాన్న - తమస్విని

వృద్ధుడిగా నాన్న ఎలా ఉంటాడో

బట్టతలతో గాంధీ తాతలా బోసినవ్వులు చిందిస్తాడో

పండిన తలతో హుందాగా వృద్ధాప్యాన్ని ఎంజాయ్ చేసేవాడో

వార్ధక్యం శాపం కాదు, అందంగా మలచుకుంటే అదీ
ఆనందకరమైన అనుభవించదగిన విషయమే అనే నాన్న
ఆ అనుభవాన్ని అనుభవించకుండానే నడివయసులోనే
రాలిపోయాడు
మరో పదేళ్ళలో నాకంటే చిన్నవాడవుతాడు నా చిన్నారి నాన్న!
ఇరవై ఏళ్ళ నాడు పోయిన నాన్న రూపం
మనోఫలకంలో అస్పష్టంగా మారుతోంది
ఇంకొంత కాలానికి దేవుడిలా నాన్న కూడా
ఊహామాత్రంగానే
గోచరిస్తాడేమో అనుకుంటే మనసు మూగపోతోంది
తండ్రులు జీవించి ఉన్న నా వయసు వాళ్ళని చూస్తుంటే ఈర్ష్యగా అనిపిస్తోంది
తాతలు ఆడించే పిల్లల్ని చూస్తే నా పిల్లలపై జాలి కలుగుతుంది
అకాల మరణాలు లేని రామ రాజ్యంలో పుడితే బావుండేదనిపిస్తుంది
వచ్చే జనంలో నాన్నకి అమ్మగా పుట్టాలనిపిస్తోంది!!

రసరేఖలు

-బచ్చోటి శ్రీధరరావు

మండిపోవుచు కాసిన యెండ వేడి
ఈ శరీరమ్మునుడుకులెత్తించుచుండె
పెల్లుబుకుచున్నదొడలెల్ల స్వేదజలము
అనలతప్తమైనటులుండె నక్షియుగము

పడమటి దెసనుండి వచ్చి సోకెడు గాలి
గాడుపై యెడదను క్రమ్ముచుండె
మనసిదేలనో కమలిన కమలమయ్యె
ఎడద విను చెలీ! ఘనీభవించె

వలదు! ఇపుడు నీ చూపు వెన్నెలల తున్క
ఒక్కటేనియు వచ్చి శైత్యోపచార
ములను చేయ తలచెనేని, మురియ వలెనో
కలత పడవలెనో సుబోధకమ్ము గాదు

తలలు దిమ్మెక్కు భయద నిదాఘమందు
ప్రియపరీభాషణమ్ము భరింపలేను
మలల వెన్కకు సూర్యుని మరలనిమ్ము
అరుణ సంధ్యాగ్నినైన మాటాడజాతు

పవడములు కెంపులెన్నో నభమ్మునందు
వింత కాంతులు విరజల్లు వేళ యందు
రాగ వర్ణము నీమేన ప్రతిఫలింప
సుధల దేలుద మాకాశ పథమునందు